Dosar nr. 4-223/2024 copia
4-241403382-46-4-09122024

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

27 decembrie 2024 or. Florești

Judecătoria Soroca (sediul Florești)

Instanța de judecată în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Ramona Moșneguțu

Grefier: Igor Sorocean

Cu participarea :

Agentului constatator Țurcan Vitalii și făptuitorului Ștefîrță Irina

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Vitalii Țurcan în privința cet. Ștefîrță Irina născută la ***** IDNP ***** , moldoveancă, cet. RM, cu studii medii incomplete, relații de concubinaj, un copil minor la întreținere, neangajată în câmpul muncii, domiciliată ********** pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

Fapta contravențională constatată.

1. La data 06.12.2024, la ora 11:00 min, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Țurcan Vitalii, a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 437569 prin care Ștefîrță Irina a fost recunoscut ăvinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, cu remiterea pentru examinare în instanţa de judecată.

2. În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie a fost reţinut în acţiunile lui Ștefîrță Irina că la *****, la ora 16700 , în ********** nu își îndeplinește obligațiunile părintești de educare a copilului minor *****, care la ***** a deteriorat geamul de la fostul magazin alimentar ce aparține cet. Cepraga Laurențiu amplasat în **********.

3. Acțiunile făptuitorului Ștefîrță Irina, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Poziția participanților la proces.

4. În continuare, în şedinţă de judecată, persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional Ștefîrță Irina, a recunoscut vina,

5. Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Florești, Țurcan Vitalii, fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, s-a prezentat în instanţa de judecată, instanța de judecată și a susținut procesul verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Ștefîrță Irina, solicitând instanței sancționarea acesteia cu amendă în mărime de 7 u.c.

Aprecierea instanței de judecată:

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

7. În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

8. Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.
9. Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenționale prevăzute la art. 61, 63–66, 316–3181 , 320, 336 din acelaşi cod.
10. Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.
11. Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.
12. De asemenea, În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.
13. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.
14. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.
15. În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. *****. Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.
16. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.
17. Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378,

384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, ce se atestă prin semnătura cet. Ștefîrță Irina în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.
18. La fel, i-a fost adus la cunoştinţă despre dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare. Totodată din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional. Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.
19. În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.
20. În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. *****, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie.
21. Instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.
22. Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.
23. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Ștefîrță Irina este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.
24. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: plângerea cet. Cepraga Laurențiu din 24.11.2024 ,prin care a solicitat tragerea la răspundere a persoanelor, care au deteriorat geamul și au pătruns în incinta fostului magazin alimentar”Cepraga Laurențiu” din *****, procesul verbal de consemnare a declarațiilor cet. Cepraga Laurențiu, procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.11.2024,procesul verbal de consemnare a declarațiilor cet. Pana Ana din 26.11.2024, procesul verbal de consemnare a declarațiilor ***** din 28.11.2024, procesul verbal de consemnare a declarațiilor cet. Cojocaru Vasile, procesul verbal de audiere a minorului *****, copia certificatului de naștere a minorului ***** *****, caracteristica minorului de la locul de studii, fișa de sesizare a cazului, procesul verbal nr 14 din 05.12.2024 al ședinței EMD, procesul verbal de audiere a contravenientei Irina Ștefîrță.

25. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. *****. Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, cet. Ștefîrță Irina a admis neîndeplinirea necorespunzătoare de educare a copilului minor ***** , a.n. *****.

26. Prin urmare, din probele enunțate, denotă că anume Ștefîrță Irina a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului. În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

27. În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

28. La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului. Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

29. În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze activităţile copilului, mediul său social, grupurile de interese, frecvenţa şcolii şi timpul petrecut extraşcolar, la caz însă fiind neglijate de către mama Ștefîrță Irina a acestor obligaţii, care în concluzie au generat comiterea unor fapte grave, reieșind din vârsta minorului implicat, or deteriorarea bunurilor persoanelor, cu cauzarea de daune după orele de studii la așa vârstă fragedă poate genera în consecință și alte urmări iremediabile, pentru ce părinții urmează să acorde o atenție deosebită educației și instruirii copilului.

30. De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

31. Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar a contrario, în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se idetifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

32. În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitorul la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie.

33. Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. *****, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

34. În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Ștefîrță Irina, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (1) a Codului contravențional.

35. Instanța de judecată remarcă că, la prezenta cauză nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

36. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Ștefîrță Irina pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fără a fi recomandată aplicarea unei sancţiuni.

37. În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1) și, (2) din același cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

38. Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravențional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul verbal cu privire la contravenţie, cât și a declarațiilor date în ședință de judecată iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens. Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei.

39. Instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele stabilite de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenția incriminată prevedea o sancțiune cu amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.

40. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

41. În conformitate cu prevederile art. 37 alin. (3) din Codul contravențional, munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 781 , pentru care acordul persoanei nu este necesar.

42. În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul, recunoașterii vinovăției de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată constată vinovăția lui Ștefîrță Irina , în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 8 unităţi convenționale, după cum statuează imperativ sancțiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 400 lei.
43. De asemenea, instanța va informa pe Ștefîrță Irina că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, iar în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral, cu excepția cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale și contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenționale, până la cercetarea judecătorească.
44. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462- 463 din Codul contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovată Ștefîrță Irina născută la ***** c/p ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 8 (opt) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 400 (patru sute) lei.
Se explică cet. Ștefîrță Irina că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.
Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Bălți prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Florești).

Preşedintele ședinței, judecător /semnat/ Ramona Moșneguțu
Conform originalului
Judecător Ramona Moșneguțu